

HE DEMANAT CARBÓ. Força. Suposo que perquè no m'he portat del tot bé i perquè, sincerament, m'encanta el carbó de sucre.

És dur i s'enganxa a les dents i et fa pensar que les coses dolentes poden tenir un punt dolç, una part positiva, com tot... una part que permeti un somriure. Encara que sigui sense alguna dent de tan menjar-ne, de carbó i de part positiva.

La resta de coses que demano no sé si me les portaran. Suposo que tots, si fa

no fa, demanem el mateix i això ha de cansar. Perquè a nivell personal qui no demana amor i pau i la loteria i molta salut i una mica d'esperança, il·lusió i llum? Qui no demana que els seus estiguin bé

Demano als Reis, i tant que si, uns quants impossibles. Perquè els possibles, si ho són, depenen de les nostres mans i de les nostres energies.

i que la vida sigui alegre, que s'arribi a final de mes. Qui no demana una feina,

avui en dia? I a nivell mundial, més enllà del melic d'un... no estaríem tots d'acord en demanar el mateix? En demanar pau a l món i aquestes coses? En demanar, que punyetes, que el món no sigui un femer desigual, on els de dalt manen i trepitgen i els de baix aguanten i callen?

Demano als Reis, i tant que sí, uns quants impossibles. Perquè els possibles, si ho són, depenen de les nostres mans i de les nostres energies i no de la màgia. Si la màgia existeix, que jo encara crec que sí, que porti coses, que conce-

deixi coses que siguin una mica més difícils que possibles, que siguin una mica més lluminoses, alegres i fantàstiques. D'aquelles que omplen des de dins.

Mireu: no demano la independència pel meu país, ni el dret a decidir lliurement, ni una societat més justa, perquè això ho podem aconseguir entre tots. I no demano tampoc tornar a sentir el cor a punt d'explotar d'energia positiva, perquè això només depèn de mi.

Demano carbó de sucre, ja us ho he dit. La resta de coses, en lloc dels Reis, me les demano a mi mateixa perquè són possibles. Totes.

los ripios de **Francisco Barbachano**

Confirmado: Tengo leucemia. Palabra que asusta y nadie espera contraer, pues es sentirse atrapado e impotente a la vez. Año nuevo, vida nueva. Eso solemos decir, acariciando el futuro para que sea feliz. A la vuelta de la esquina están los Magos de Oriente, portadores de esperanza e infinidad de presentes. Yo les he mandado un ripio pidiendo salud y paz; juguetes para los niños, trabajo y prosperidad. Salud, dinero y amor, dice la vieja canción; ojalá que por ser Magos, atiendan mi petición.

Los Magos de la esperanza

ART

Joan Sala Vila

Gran Pessebre Monumental de Parets del Vallès

Sens dubte és un pesebre espectacular, el més gran de Catalunya, sobre una taula de 230 m quadrats. La filla de **Joan Alavedra**, autor del Poema del Pessebre, li dimanarà al pare, una vegada, fet el pesebre familiar, "Papa, fes parlar les figures", i sense dubtar-ho va escriure el famós poema musicat per Pau Casals. Mentre visitava el monumental pesebre de Parets, sentia una veu que em deia a cau d'orella, aquest pesebre és la veu de Catalunya que camina cap a la seva felicitat en pau.

Tal com està configurat és el camí català cap a la cova de la bona nova, la bona nova que amb la llum i els cants de Nadal, també espera la nostra terra. El tema central de les diferents valls és una masia catalana amb diverses manifestacions laborals i paisatgístiques, com l'aigua que **Joan Alavedra** en el seu poema diu: "un rajolí / que lliscava en tou de molsa / per no despertar el camí".

En cada vall diferents moviments de persones vestides a l'estil de pagès o al del temps del naixement de Jesús, recorden treball, anades i passejades de personatges que tenen un destí assignat. I per assolir aquest destí diu el poema: "deixeu la sopa i la gerra/ preneu samarra i bastó/ i alceu-vos prest i seguïu-me./ Els xais, ja els guardarà el gos". Guardant les distàncies és el camí que fa Catalunya per recobrar el seu naixement. I el recorregut, el fa de dia i de nit, amb sol, pluja i neu, però res aturarà arribar a la cova. "Per la

carena de la muntanya/ gran caravana va endavant./ Tres reis com torres / sobre camells van cavalcant./ A peu, els patges, amb una corda,/ les bèsties altes van estirant." I les diferents colles i comitives arriben a la cova. "Reis i pastors, tothom s'ha agenollat / al davant de l'infant il·luminat / per la claror que vessa de l'alçària".

Com més a prop em sentia de la cova, els batecs del meu cor em confirmaven que vivia una profecia proclamada pel Pessebre de Parets del Vallès. És digne de ser visitat. El darrer dia és el 6 de gener. Horari de matí i tarda. Una obra d'artesanía amb un esperit de creació artística.

| XAVIER SOLANAS

El Pessebre Monumental

MÚSICA

Joan Sala Vila

La Música del Cel

GRANOLLERS. El Cor de Cambra de Granollers i el Cor Jove Amics de la Unió amb la direcció de **Josep Vila** i **Vicens Prunés** a l'orgue, no només feren gaudir, sinó també viure el missatge de l'Oratori El Messies de Haendel amb lletra de Charles Jennens i textos extrets de la Bíblia, d'Isaïes, Job, Evangelis, Sant Pau i Apocalipsis. El format inicial volia ser una òpera en tres actes, el primer, anunciació i naixement de Crist, el segon la passió i el tercer la ressurrecció. Haendel

escriu l'obra en un temps rècord, tres setmanes, i esdevení amb el temps una representació tradicional en les festes de Nadal, si bé la primera intenció era que es representés per Pasqua. És l'obra més coneguda del compositor i la més famosa i d'ella, l'Al·leluia, que una vegada escrita arrencà de Haendel una expressió de felicitat semblant a que havia assolit el cim de la inspiració musical.

Els dos Cors granollerins, amb una església de Sant Esteve, gaire amb un

ple total, palesaren molt més que afició i bona voluntat, saber fer i estar, qualitat, mereixedora de la millor de les felicitacions. Les dificultats interpretatives esdevingueren la satisfacció d'un repte superat amb nota i la confirmació de la qualitat musical dels dos Cors. Si algun retret es pot fer seria a la tecnologia poc expressiva. Penso que hauria estat millor presentar-hi el text que es cantava per seguir un xic millor el missatge musical extraordinari. Com espectacle musical

en destacaria la perfecta coordinació entre el missatge i l'escenari escollit, un element força significatiu en un temps de dificultats i problemes que sense una injecció de nova vitalitat són agres i amargs, però la música amb missatge interior pot convertir en joiosa esperança.